

ogrodzki

JAN OGRODZKI

Jan Ogródzki urodził się 5 maja 1954 roku w Warszawie. Jest wychowankiem XVI Liceum Ogólnokształcącego im. Stefanii Sempołowskiej. W latach 1973–1977 studiował na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej i uzyskał tytuł magistra inżyniera w specjalności Aparatura elektroniczna na podstawie pracy dyplomowej *Wrażliwości wielkoprzystosowe w układach elektronicznych, za którą otrzymał wyróżnienie*.

Od 1977 roku pracuje na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej w Instytucie Podstaw Elektroniki (później Instytut Systemów Elektronicznych).

W latach 1977–1982 pracował pod kierunkiem Macieja Styblińskiego, zajmując się teorią funkcji układowych i wrażliwości wielkoprzystosowych w układach liniowych w zastosowaniu do komputerowego projektowania z uwzględnieniem rozrzutów — zarówno na najgorszy przypadek, jak i w sensie statystycznym. Prace te, prowadzone wraz z Maciejem Styblińskim, Leszkiem Opalskim, Januszem Loncem i Witoldem Straszem, należały wówczas do światowej czołówki i były prezentowane na najważniejszych światowych konferencjach, m.in. International Symposium on Circuits and Systems.

W tym okresie Jan Ogródzki opublikował 8 artykułów i komunikatów o zasięgu krajowym oraz 8 o zasięgu międzynarodowym. Jego dziełem było opracowanie techniki jednowymiarowych przeszukiwań ortogonalnych (ODOS) oraz algorytmy do analizy i wizualizacji obszarów sprawności. W 1982 roku Jan Ogródzki obronił rozprawę doktorską *Zastosowanie jednowymiarowych przeszukiwań orto-*

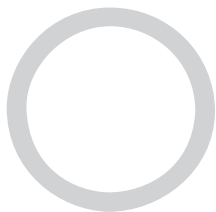
gonalnych do centrowania, doboru tolerancji i optymalizacji uzysku produkcyjnego w układach elektronicznych, za którą otrzymał wyróżnienie, a w 1983 roku nagrodę indywidualną III stopnia Ministra Nauki Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

W latach 1983–1996 Jan Ogródzki zajmował się komputerową analizą układów elektronicznych: algorytmami analizy stałoprądowej, czasowej, elektrotermicznej oraz modelowaniem i językami opisu sprzętu (HDL). Odbił dwa staże naukowe — w University of Essex (Colchester, Anglia, 1984) i University of York (Heslington, Anglia, 1992).

Istotnym dziełem Jana Ogródzkiego było w tym okresie opracowanie i implementacja (wraz z zespołem w składzie: D. Andziak, D. Bukat, L. Opalski, R. Rogocki, M. Bukowski, W. Bandurski, P. Plaskura) uniwersalnego analizatora układów elektronicznych OPTIMA z językiem behawioralnego opisu modeli. Za pracę tę zespół otrzymał w 1993 roku nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej. Zostało ono opisane w książce D. Bukat, J. Ogródzki, *OPTIMA-2-uniwersalny analizator układów*

Słowa kluczowe

- układy elektroniczne
- modelowanie matematyczne
- symulacja komputerowa
- mikrosystemy

elektronicznych (WNT, 1995). Symulator ten został pod koniec lat dziewięćdziesiątych wyposażony w analizator relaksacyjny dla układów mieszanych.

W tym okresie Jan Ogrodzki stał się specjalistą w zakresie komputerowej symulacji układów: opublikował 22 artykuły i komunikaty o zasięgu krajowym i 23 o zasięgu międzynarodowym, opracował ciesząc się dobrą opinią studentów wykład „Analiza i projektowanie komputerowe układów elektronicznych” i wydał trzy fundamentalne monografie: *Analiza i projektowanie komputerowe układów elektronicznych* (wspólnie z E. Śliwą, Wydawnictwo PW, 1984), za którą otrzymał nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej w 1986 roku, *Komputerowa symulacja układów elektronicznych* (Wydawnictwo Naukowe PWN, 1994), za którą otrzymał nagrodę Rektora Politechniki Warszawskiej w 1994 roku, oraz *Circuit Simulation Methods and Algorithms* (CRC Press, USA 1995), za którą otrzymał nagrodę Ministra Edukacji Narodowej w 1995 roku. Przedstawione w tych książkach ujęcie jest oparte na będącej dziełem autora jednolitej teorii algorytmów analizy sieci. Za sformułowanie tej teorii uzyskał w 1996 roku stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie elektroniki — komputerowego projektowania, na podstawie rozprawy habilitacyjnej *Jednolite ujęcie metod klasycznych komputerowej symulacji sieci elektrycznych*.

Od 1997 roku Jan Ogrodzki zajmuje się komputerową analizą systemów analogowych, cyfrowych i mieszanych oraz mikrosystemów wielodomenowych, ich modelowaniem i symulacją. W szczególności w ramach Grantów opracował wraz ze studentami kierowany zdarzeniami symulator SYMULAK dla układów cyfrowych modelowanych na poziomie blo-

ków funkcjonalnych i przesłań międzyrejestrowych oraz symulator SWITCH dla układów z elementami przełączanymi (np. z przetwornikami mocy). Był promotorem dwóch doktoratów z dziedziny komputerowej analizy układów elektronicznych.

Od 2000 roku pracuje w Politechnice Warszawskiej na stanowisku profesora nadzwyczajnego. W tym okresie w ramach projektów badawczych Unii Europejskiej zajmował się modelowaniem i symulacją czujników chemicznych CHEMFET selektywnie wrażliwych na jony. Podejmuje również prace nad modelowaniem i symulacją mikrosystemów wielodomenowych z wykorzystaniem języka opisu sprzętu VHDL-AMS. Ze studentami pracuje również w dziedzinie architektury procesorów i projektowania ich prototypowych rozwiązań za pomocą środowiska symulacyjnego VHDL.

Prowadzi wykłady z przedmiotów „Systemy komputerowe” i „Algorytmy i struktury danych”. Jest autorem i współautorem skryptów, podręcznika i zbioru zadań do tych przedmiotów.

Jan Ogrodzki jest żonaty, ma syna Pawła.

Zainteresowania i działalność Jana Ogrodzkiego daleko wykraczają poza obszar wyznaczony pracą zawodową. Studiował teologię biblijną i teologię duchowości. Jest intensywnie zaangażowany w Kościele katolickim. Wygłasza wykłady i prowadził rekolekcje. Zajmuje się także indywidualną pomocą duchową. Pracuje jako wolontariusz w Poradni Psychologiczno-Pastoralnej Archidiecezji Warszawskiej. Prowadzi również działalność pisarską. Jest autorem ponad stu artykułów z dziedziny Biblii i duchowości oraz książki *Słowo i kontemplacja* (Wydawnictwo Michalineum, Warszawa 1997). Interesuje się historią. Badał dzieje Wolnej Szkoły Malarstwa i Rysunku w Krakowie i Lublinie. Jest autorem artykułu na ten temat.

